

91. Home from the sea

1. On a cold winters night With a storm at its height
The lifeboat answered the call. They pitched and they tossed
Till we thought they were lost As we watched from the harbor wall.
Though the night was pitch black, There was no turning back,
For someone was waiting out there, But each volunteer
Had to live with his fear As they joined in a silent prayer.

Refrein:

Home, home, home from the sea
Angels of mercy, answer our plea
And carry us home, home, home from the sea
Carry us safely home from the sea.

2. As they battled their way Past the mouth of the bay,
It was blowing like never before. As they gallantly fought,
Every one of them thought Of loved ones back on the shore.
Then a flicker of light And they knew they were right.
There she was on the crest of a wave. She's an old fishing boat
And she's barely afloat. Please God, there are souls we can save.

Refrein:

3. And back in the town In a street that runs down
To the sea and the harbor wall, They'd gathered in pairs
At the foot of the stairs To wait or the radio call.
And just before dawn When all hope had gone
Came a hush and a faraway sound. 'Twas the coxswain he roared
All survivors on board Thank God and we're homeward bound.

Refrein: 2x

Home, home, home from the sea
Angels of mercy, answer our plea
And carry us home, home, home from the sea
Carry us safely home from the sea.

91. Thuis van de zee

1. Op een koude winternacht. Met een storm op zijn hoogtepunt
Beantwoordde de reddingsboot de oproep. Ze stampen en ze gooiden
Tot we dachten dat ze verdwaald waren. Terwijl we vanaf de
havenmuur keken.

Hoewel de nacht pikdonker was, was er geen weg terug,
Want er wachtte iemand daarbuiten, Maar elke vrijwilliger
Moest leven met zijn angst. Terwijl ze samen een stil gebed deden.

Refrein:

Thuis, thuis, thuis van de zee

Engelen van genade, beantwoord onze smeekbede

En draag ons naar huis, naar huis, naar huis van de zee

Draag ons veilig naar huis van de zee.

2. Terwijl ze hun weg vochten. Voorbij de monding van de baai,
Waaide het als nooit tevoren. Terwijl ze dapper vochten,
Dacht ieder van hen. Aan geliefden terug op de kust.
Toen een lichtflits. En ze wisten dat ze gelijk hadden.
Daar was ze op de top van een golf. Ze is een oude vissersboot
En ze drijft nauwelijks. Alsjeblieft God, er zijn zielen die we
kunnen redden.

Refrein:

3. En terug in de stad. In een straat die naar beneden loopt
Naar de zee en de havenmuur, Zijn ze in paren verzameld
Onderaan de trap. Om te wachten op de radio-oproep.
En net voor zonsopgang. Toen alle hoop was verdwenen
Kwam er een stilte en een ver geluid. Het was de stuurman die hij brulde
Alle overlevenden aan boord. Godzijdank en we zijn op weg naar huis.

Refrein: 2x